

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 9. marca 2023*

„Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 952/2013 – Carinski zakonik Unije –
Pravna sredstva – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah –
Okvirni sklep 2005/212/PNZ – Tihotapstvo – Premoženje v lasti tretje osebe, odvzeto v okviru
prekrškovnega postopka – Nacionalna zakonodaja, ki to tretjo osebo izključuje iz kategorije oseb,
ki lahko vložijo pravno sredstvo zoper odločbo o naložitvi globe, s katero je bil odrejen odvzem“

V zadevi C-752/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je
vložilo Administrativen sad – Haskovo (upravno sodišče v Haskovu, Bolgarija) z odločbo z dne
17. novembra 2021, ki je na Sodišče prispela 7. decembra 2021, v postopku

JP EOOD

proti

Otdel „Mitnicesko razsledvane i razuznavane“ /MRR/ v TD „Mitnitsa Burgas“,

ob udeležbi

Okrazhna prokuratura – Haskovo,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. Safjan (poročevalec), predsednik senata, N. Jääskinen in M. Gavalec, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki sta jih predložila:

za Evropsko komisijo F. Moro in I. Zalaguin, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno
brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: bolgarščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 22(7) ter členov 29 in 44 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, v nadaljevanju: carinski zakonik Unije), člena 4 Okvirnega sklepa Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL 2005, L 68, str. 49) in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med JP EOOD, gospodarsko družbo bolgarskega prava, in Otdel „Mitnichesko razsledvane i razuznavane“ /MRR/ v TD „Mitnitsa Burgas“ (oddelek za teritorialno carinsko upravo Burgasa, Bolgarija) v zvezi z odločbo, ki jo je ta oddelek sprejel in s katero je bilo v korist bolgarske države odvzeto vozilo v lasti JP, ki je bilo uporabljeno za tihotapljenje blaga.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2005/212

- 3 V uvodni izjavi 1 Okvirnega sklepa 2005/212 je navedeno:
„Glavni motiv čezmejnega organiziranega kriminala je materialna korist. Poskusi preprečevanja in boja proti takemu kriminalu so lahko učinkoviti samo, če so osredotočeni na sledenje, zamrznitev, zaseg in zaplembo premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji. Vendar pa je to oteženo med drugim tudi zaradi razlik med zakonodajami držav članic na tem področju.“
- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve pojmov“, v četrti alineji določa:
„Za namene tega okvirnega sklepa:
[...]
– ‚zaplemba‘ pomeni kazen ali ukrep, ki ga sodišče izreče po zaključku postopkov v zvezi s kaznivim dejanjem ali kaznivimi dejanji, kar vodi k dokončnemu odvzemu premoženja“.
- 5 Člen 2 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Zaplemba“, določa:
„1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, ki ji omogočijo celotno ali delno zaplembo pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, za katere je zagrožena kazen odvzema prostosti več kot eno leto, ali premoženja v vrednosti, ki ustreza tej premoženjski koristi.
[...]"

6 Člen 4 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Pravna sredstva“, določa:

„Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da imajo zainteresirane strani, na katere vplivajo ukrepi členov 2 in 3, na razpolago učinkovita pravna sredstva za varstvo svojih pravic.“

Carinski zakonik Unije

7 Člen 5 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V [carinskem] zakoniku se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (1) ‚carinski organi‘ pomenijo carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje, in vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblaščen za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje;
- (2) ‚carinska zakonodaja‘ pomeni skupek zakonodaje, ki jo sestavljajo:
 - (a) Zakonik in določbe o njegovem dopolnjevanju ali izvajanju, sprejete na ravni Unije ali nacionalni ravni;
 - (b) skupna carinska tarifa;
 - (c) zakonodaja o sistemu oprostitve carine v Uniji; in
 - (d) mednarodni sporazumi, ki vsebujejo carinske določbe, kolikor se uporabljajo v Uniji;

[...]

- (39) ‚odločba‘ pomeni dejanje carinskih organov, s katerim ti v skladu s carinsko zakonodajo odločijo o določeni zadevi in ki ima pravni učinek za eno ali več zadevnih oseb;

[...]“

8 Člen 22 tega zakonika, naslovljen „Odločbe, sprejete na podlagi zahtevka“, v odstavku 7 določa:

„V odločitvi, ki ima negativne posledice za vložnika, so navedeni razlogi, na katerih temelji, in pravica do pritožbe, predvidena v členu 44.“

9 Člen 29 navedenega zakonika, naslovljen „Odločbe, sprejete brez predhodnega zahtevka“, določa:

„Razen ko carinski organi nastopajo v vlogi sodnih organov, se člen 22(4), (5), (6) in (7), člen 23(3) ter členi 26, 27 in 28 uporabljajo tudi za odločbe, ki jih carinski organi sprejmejo brez predhodnega zahtevka zadevne osebe.“

10 Člen 42 istega zakonika, naslovljen „Uporaba kazni“, določa:

„1. Vsaka država članica določi kazni za neupoštevanje carinske zakonodaje. Takšne kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. Če se uporabijo upravne kazni, so lahko te med drugim v eni izmed naslednjih oblik ali so kombinacija obeh:

- (a) denarna kazen, ki jo naložijo carinski organi, po potrebi vključno s poravnavo, ki se uporabi namesto kazenske sankcije;

(b) razveljavitev, začasen odvzem ali sprememba kakršnega koli dovoljenja, ki ga ima zadevna oseba.

3. Države članice najpozneje v 180 dneh od dneva začetka uporabe tega člena, kot je določen v skladu s členom 288(2), Komisijo obvestijo o veljavnih nacionalnih določbah, kot so predvidene v odstavku 1 tega člena, in ji nemudoma sporočijo kakršne koli naknadne spremembe navedenih določb.“

11 Člen 43 carinskega zakonika Unije, naslovljen „Odločbe sodnih organov“, določa:

„Člena 44 in 45 se ne uporabljata za pritožbe, vložene zaradi odprave, razveljavitve ali spremembe odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo je sprejel sodni organ ali carinski organi v vlogi sodnih organov.“

12 Člen 44 tega zakonika, naslovljen „Pravica do pritožbe“, določa:

„1. Vsaka oseba ima pravico do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo neposredno in osebno zadeva.

[...]

2. Pravica do pritožbe se lahko uveljavlja najmanj na dveh stopnjah:

(a) najprej pred carinskimi organi ali sodnim organom ali drugim organom, ki ga države članice določijo za ta namen;

(b) nato pred višjim neodvisnim organom, ki je lahko sodni organ ali enakovredni specializirani organ v skladu z veljavnimi predpisi držav članic.

3. Pritožbo se vloži v državi članici, v kateri je bila odločba sprejeta ali je bil vložen zahtevek zanjo.

4. Države članice zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.“

Direktiva 2014/42/EU

13 Člen 2 Direktive 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL 2014, L 127, str. 39) določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

4. ‚odvzem‘ pomeni dokončni odvzem premoženja, ki ga v zvezi s kaznivim dejanjem odredi sodišče;

[...]“

- 14 Člen 14 te direktive, naslovljen „Nadomestitev Skupnega ukrepa 98/699/PNZ ter nekaterih določb okvirnih sklepov 2001/500/PNZ in 2005/212/PNZ“, določa:

„[...] člena 3 in 4 Okvirnega sklepa [Sveta z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (2001/500/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 158)] ter prve štiri alineje člena 1 in člen 3 Okvirnega sklepa 2005/212/PNZ se nadomestijo s to direktivo za države članice, ki jih ta direktiva zavezuje, brez poseganja v obveznosti teh držav članic v zvezi z roki za prenos navedenih okvirnih sklepov v nacionalno pravo.“

Bolgarsko pravo

ZM

- 15 Člen 231 zakon za mitnitsite (carinski zakon) (DV št. 15 z dne 6. februarja 1998) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v glavni stvari (v nadaljevanju: ZM), določa:

„Odločbe o naložitvi globe izdajo direktor carinske uprave ali uslužbenci, ki jih je ta imenoval.“

- 16 V členu 232 ZM je določeno:

„(1) Če kršitelj ni znan, zapisnik podpiše tisti, ki ga je sestavil, in ena priča, vročitve pa se ne opravi. V tem primeru se izda odločba o naložitvi globe, ki začne veljati s svojo izdajo.

[...]“

- 17 Člen 233 tega zakona določa:

„(1) Kdor prenese oziroma prepelje blago čez državno mejo brez vednosti in dovoljenja carinskega organa ali to poskusi storiti, se – če dejanje ni kaznivo dejanje – za tihotapstvo kaznuje z globo v višini od 100 do 200 % carinske vrednosti blaga, kadar gre za uvoz, in v višini vrednosti blaga, kadar gre za izvoz.

[...]

(8) Vozila ali prevozna sredstva, ki so bila uporabljena za prevoz ali prenos blaga, ki je predmet tihotapljenja, se v korist države odvzamejo ne glede na to, kdo je njihov lastnik, razen kadar njihova vrednost ni v očitnem nesorazmerju z vrednostjo predmeta tihotapljenja.“

ZANN

- 18 Člen 59 zakon za administrativnite narushenia i nakazania (zakon o prekrških in globah) (DV št. 92 z dne 28. novembra 1969) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: ZANN), določa:

„(1) Odločbo o globi in elektronsko odločbo o globi je mogoče izpodbijati pri [Rayonen sad (okrožno sodišče)], v okrožju katerega je bil prekršek storjen ali končan, v primeru prekrškov, storjenih v tujini, pa pri [Sofiyski rayonen sad (okrožno sodišče v Sofiji, Bolgarija)].

(2) Storilec prekrška in oseba, ki zahteva odškodnino, lahko zoper to odločbo vložita tožbo v sedmih dneh od njene vročitve, državno tožilstvo pa lahko zoper to odločbo vloži ugovor v dveh tednih od njene izdaje.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 19 Bolgarski carinski organi so 11. julija 2020 odkrili poskus, da bi se iz Turčije v Bolgarijo brez dovoljenja prepeljale vbrizgalne šobe za motorna vozila, ki so bile natovorjene na težko tovorno vozilo s polpriklopnikom.
- 20 Okrazhna prokuratura – Haskovo (regionalno državno tožilstvo v Haskovu, Bolgarija) je začelo preiskovalna dejanja za ugotovitev kvalificirane oblike kaznivega dejanja tihotapstva. Vendar je državni tožilec pri regionalnem državnem tožilstvu v Haskovu z odločbo z dne 15. decembra 2020 kazenski postopek zaradi pomanjkanja dokazov ustavil.
- 21 Hkrati je bil spis posredovan inšpektoratu pri carinski upravi, da bi ta presodil, ali je mogoče začeti prekrškovni postopek na podlagi ZM.
- 22 Ker storilca prekrška ni bilo mogoče odkriti, je vodja oddelka pri carinskem uradu v Burgasu 22. februarja 2021 na podlagi člena 232(1) ZM izdal odločbo o naložitvi globe zoper neznanega storilca. V skladu s to določbo začne odločba o naložitvi globe, kadar storilec prekrška ni znan, veljati z dnem svoje izdaje.
- 23 S to odločbo so bile vbrizgalne šobe za motorna vozila neznanemu storilcu zasežene in odvzete v korist države Bolgarije. Z navedeno odločbo so bolgarski carinski organi v skladu s členom 233(8) ZM odvzeli težko tovorno vozilo s polpriklopnikom v skupni vrednosti 111.604, 20 bolgarskih levov (BGN) (približno 57.300 EUR), ki sta bila oba v lasti družbe JP.
- 24 Ta družba je zoper to odločbo vložila tožbo pri Rayonen sad Svilengrad (okrožno sodišče v Svilengradu, Bolgarija), ki je s sklepom z dne 20. aprila 2021 to tožbo zavrglo kot nedopustno, z obrazložitvijo, da navedena družba nima pravnega interesa.
- 25 To sodišče je ugotovilo, prvič, da imata v skladu s členom 59(2) ZANN pravico do vložitve tožbe zoper odločbo iz postopka v glavni stvari storilec prekrška in oseba, ki zahteva odškodnino, državno tožilstvo pa lahko vloži ugovor. Drugič, presodilo je, da je odločba o naložitvi globe, ker je bila izdana neznanemu storilcu, v skladu s členom 232(1) ZM začela veljati ob svoji izdaji in zoper njo ni mogoče vložiti tožbe.
- 26 Družba JP je zoper ta sklep vložila pritožbo pri Administrativen sad – Haskovo (upravno sodišče v Haskovu, Bolgarija), predložitvenem sodišču, v kateri navaja, da ji je – čeprav je tretja oseba, ki ni bila udeležena v prekrškovnem postopku – zaradi odvzema njenega premoženja nastala premoženjska škoda, ne da bi dobila dejansko možnost za obrambo svojih pravic in legitimnih interesov.
- 27 To sodišče potrjuje, da bolgarsko pravo, kadar je, kot v postopku v glavni stvari, odločba o naložitvi globe izdana zoper neznanega storilca, ne določa pravice do pravnega sredstva. V takem primeru naj bi namreč iz člena 232(1) ZM izrecno izhajalo, da zoper tako odločbo ni mogoče vložiti pravnih sredstev.

- 28 Navedeno sodišče tako dvomi o združljivosti nacionalne ureditve, na eni strani, s carinskim zakonikom Unije in, na drugi strani, z Okvirnim sklepom 2005/212, če se ta uporablja tudi za položaje, v katerih storjeno dejanje ne pomeni kaznivega dejanja.
- 29 V teh okoliščinah je Administrativen sad – Haskovo (upravno sodišče v Haskovu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je treba člen 44(1) [carinskega zakonika Unije] v povezavi s členom 13 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950] in členom 47 [Listine] razlagati tako, da ni dopustna nacionalna določba, kot je člen 59(2) [ZANN], v skladu s katero med osebami, ki imajo pravico vložiti pravno sredstvo zoper odločbo o naložitvi globe, ni lastnika predmetov, ki so bili odvzeti s to odločbo, če ta ni storil očitane kaznivega dejanja?
2. Ali je treba določbe člena 22(7) [ter členov] 29 in 44 [carinskega zakonika Unije v povezavi s] členom 13 [Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin] in členom 47 Listine razlagati tako, da ni dopustna nacionalna določba, kot je člen 232(1) [ZM], ki izključuje pravna sredstva zoper odločbo o naložitvi globe, ki je bila izdana zoper neznanega storilca, če je mogoče s to odločbo na podlagi nacionalnega prava odrediti, da se v korist države odvzame premoženje, ki je v lasti tretje osebe, ki ni udeleženka prekrškovnega postopka?
3. Ali je treba člen 4 Okvirnega sklepa Sveta [2005/212] v povezavi s členom 47 Listine *a fortiori* razlagati tako, da se ta člen uporablja tudi, kadar dejanje ni kaznivo dejanje, in tako, da niso dopustne nacionalne določbe, ki kot člen 59(2) ZANN iz kroga oseb, ki imajo pravico vložiti pravno sredstvo, izključujejo lastnika odvzetega premoženja oziroma ki kot člen 232 ZM izrecno določajo, da zoper odločbo, s katero je mogoče na podlagi nacionalnega prava odvzeti premoženje tretji osebi, ki ni udeleženka prekrškovnega postopka, ni pravnih sredstev?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo in drugo vprašanje

- 30 Predložitveno sodišče s prvim in drugim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 44 carinskega zakonika Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne predvideva pravice do pravnega sredstva zoper odločbo o naložitvi globe za osebo, katere premoženje je bilo odvzeto na podlagi take odločbe, ki pa se v skladu s to odločbo ne šteje za storilca prekrška, za katerega je bila naložena globa.
- 31 Glede tega je treba navesti, da člen 44 tega zakonika določa, da ima vsaka oseba pravico do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo neposredno in osebno zadeva.
- 32 Pojem „odločba“, uporabljen v tej določbi, je v točki 39 člena 5 navedenega zakonika opredeljen kot „dejanje carinskih organov, s katerim ti v skladu s carinsko zakonodajo odločijo o določeni zadevi in ki ima pravni učinek za eno ali več zadevnih oseb“, pri čemer carinska zakonodaja v skladu s točko 2 tega člena med drugim zajema carinski zakonik Unije in določbe, ki ta zakonik dopolnjujejo ali s katerimi se ta zakonik izvaja na nacionalni ravni.

- 33 V obravnavani zadevi je iz predložitvene odločbe razvidno, da ima odločba o naložitvi globe iz postopka v glavni stvari, ki so jo sprejeli carinski organi, ko so odločili o tihotapskem ravnanju, pravne učinke za družbo JP, saj je bilo odvzeto premoženje te pravne osebe kot „zadevne osebe“. Iz tega sledi, da gre za „odločbo“ v smislu člena 5, točka 39, carinskega zakonika Unije.
- 34 Dodati je treba, na eni strani, da člen 42(1) tega zakonika določa, da morajo države članice določiti sankcije za neupoštevanje carinske zakonodaje, tako da odločitev, da se za tihotapsko ravnanje, kot je to, ki je bilo ugotovljeno v postopku v glavni stvari, naloži taka sankcija, zlasti odvzem blaga, pomeni odločbo v zvezi z uporabo carinske zakonodaje v smislu člena 44 navedenega zakonika.
- 35 Na drugi strani, čeprav se zdi, da odločba o naložitvi globe iz postopka v glavni stvari ni bila formalno naslovljena na družbo JP, kar je okoliščina, ki jo mora preveriti predložitveno sodišče, pa ima ta odločba nedvomno neposredne pravne učinke za to družbo, saj je bilo njeno premoženje na podlagi te odločbe odvzeto. Zato je treba šteti, da navedena odločba družbo JP neposredno in osebno zadeva v smislu člena 44 istega zakonika.
- 36 Iz tega sledi, da mora biti zoper odločbo o naložitvi globe, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s členom 44 carinskega zakonika Unije mogoče vložiti pravno sredstvo, tako da ta zakonik nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne predvideva pravice do vložitve pravnega sredstva zoper tako odločbo za osebo, ki jo ta odločba neposredno in osebno zadeva.
- 37 Iz vseh teh razlogov je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 44 carinskega zakonika Unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne predvideva pravice do pravnega sredstva zoper odločbo o naložitvi globe za osebo, katere premoženje je bilo odvzeto na podlagi take odločbe, ki pa se v skladu s to odločbo ne šteje za storilca prekrška, za katerega je bila naložena globa.

Tretje vprašanje

- 38 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4 Okvirnega sklepa 2005/212 razlagati tako, da se uporablja za odločbo v zvezi z dejanjem, ki ne pomeni kaznivega dejanja, in če je odgovor pritrdilen, ali ta člen nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da tretja oseba, katere premoženje je mogoče odvzeti v okviru prekrškovnega postopka, zoper to odločbo nima pravnega sredstva.
- 39 Glede tega je treba navesti, da člen 2 tega okvirnega sklepa določa, da vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, ki ji omogočijo celoten ali delen odvzem pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, za katere je zagrožena kazen odvzema prostosti v trajanju več kot enega leta, ali premoženja v vrednosti, ki ustreza tej premoženjski koristi.
- 40 Iz besedila tega člena izhaja, da je stvarno področje uporabe navedenega okvirnega sklepa – kot je razvidno tudi iz samega naslova istega okvirnega sklepa, ki zadeva „zaplembo premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji“, in iz uvodne izjave 1 tega okvirnega sklepa, ki se nanaša na „organizirani kriminal“ – omejeno na kazniva dejanja, tako da se ta okvirni sklep ne uporablja za odločbo, ki ne spada v okvir postopku, ki se je nanašal na eno ali več kaznivih dejanj, oziroma ni bila izdana v takem postopku (glej v tem smislu sodbo z dne 19. marca 2020, „Agro In 2001“, C-234/18, EU:C:2020:221, točka 61).

- 41 Področje uporabe navedenega sklepa je omejeno tudi tako, da zajema le dovolj huda kazniva dejanja, in sicer tista, za katera je zagrožena kazen odvzema prostosti v trajanju več kot enega leta.
- 42 Kar pa zadeva pojem „odvzem“, se ne uporabi opredelitev iz člena 1, četrta alineja, Okvirnega sklepa 2005/212, temveč je treba uporabiti opredelitev iz člena 2, točka 4, Direktive 2014/42, saj je ta direktiva v skladu s svojim členom 14(1) med drugim nadomestila prve štiri alineje člena 1 tega okvirnega sklepa (sodba z dne 10. novembra 2022, DELTA STROY 2003, C-203/21, EU:C:2022:865, točka 30).
- 43 V skladu s členom 2, točka 4, te direktive „odvzem“ pomeni „dokončni odvzem premoženja, ki ga v zvezi s kaznivim dejanjem odredi sodišče“.
- 44 Zadošča pa ugotoviti, prvič, da je bila v postopku v glavni stvari odločba o naložitvi globe izdana v upravnem postopku, ki se ni nanašal na eno ali več kaznivih dejanj, še manj pa na kaznivo dejanje, za katero je zagrožena kazen odvzema prostosti v trajanju več kot enega leta, kot zahteva člen 2 Okvirnega sklepa 2005/212.
- 45 Po drugi strani je iz spisa, ki ga ima Sodišče, razvidno tudi, da so to odločbo sprejeli bolgarski carinski organi, in ne sodišče, kot to zahteva člen 2, točka 4, Direktive 2014/42.
- 46 Zato Okvirnega sklepa 2005/212 ni mogoče stvarno uporabiti v položaju, v katerem storjeno dejanje ne pomeni kaznivega dejanja.
- 47 Ker je stvarno področje uporabe tega okvirnega sklepa jasno opredeljeno in ker je bil ta sklep sprejet zato, da bi se vzpostavila skupna minimalna pravila na točno omejenem področju, ki se poleg tega nanaša na sodelovanje v kazenskih zadevah, ga ni mogoče po analogiji stvarno uporabiti za položaj, kot je ta v postopku v glavni stvari.
- 48 Iz vseh teh razlogov je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 4 Okvirnega sklepa 2005/212 razlagati tako, da se ne uporablja za odločbo v zvezi z dejanjem, ki ne pomeni kaznivega dejanja.

Stroški

- 49 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

1. Člen 44 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne predvideva pravice do pravnega sredstva zoper odločbo o naložitvi globe za osebo, katere premoženje je bilo odvzeto na podlagi take odločbe, ki pa se v skladu s to odločbo ne šteje za storilca prekrška, za katerega je bila naložena globa.

2. Člen 4 Okvirnega sklepa Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji

je treba razlagati tako, da

se ne uporablja za odločbo v zvezi z dejanjem, ki ne pomeni kaznivega dejanja.

Podpisi